

Herders en schapen (1)

Wie niet door de deur ingaat in de schaapsstal, maar op een andere manier binnenklimt, die is een dief en moordenaar, Joh. 10:1b.

Dit Schriftgedeelte [Joh. 10 vers 1-11] leert ons onderscheid te maken tussen de vele leringen, waarmee men de mensen de weg naar de hemel wil wijzen. Hoezo? Om goed te kunnen beoordelen, wat de echte leer van de Heilige Geest is of wat die niet is. Want er zijn drie verschillende leringen waar Christus hier bijzonder over spreekt. Daarbij is er slechts één die zielen [mensen] zalig maakt. De eerste lering is van hen die Christus dieven en moordenaars noemt. De tweede is van de deurwachter van de schaapsstal. De derde is van de echte herder, voor wie de deurwachter opendoet en die hij binnen laat. Deze gelijkenis hebben de jongeren eerst niet begrepen (v. 6). Christus legt daarom aan hen uit, dat Hijzelf niet alleen de Deur van de schaapsstal is, maar ook de Herder (v. 7 en 11). Wij zouden het ook niet hebben geweten, als Christus het niet nader had verklaard.

Deze drie leringen zijn altijd in de wereld te vinden. Zodoende is nodig om de mensen ernstig te waarschuwen voor de dwaalleraars [geesten] die schade en verderf aanrichten onder de schapen. Als ze onder de schapen komen, dan ontnemen ze hen de goede weide van de zuivere leer en Gods Woord en daarbij vermoorden ze de zielen. Om deze reden waarschuwen ook de apostelen de christenen ernstig voor zulke geesten, zoals Paulus doet in Handelingen 20: 'Ik weet, dat na mijn afscheid onder u gruwelijke wolven zullen komen, die de kudde niet zullen sparen' (v. 29).

[Crucigers Sommerpostille (Predigt des Jahres 1528?) Druck 1544, WA 21, 397 ff; WA 27, 181 ff, Röer]

LEZEN: HANDELINGEN 20:17-38 (KERNTEKST VS. 29 EN 30)

29 Want dit weet ik, dat na mijn vertrek ^pzware wolven tot u inkomen zullen, die de kudde niet sparen enz

#[# Het Oudnederlandse woord 'mordenare' betekent: 1) moordenaar, rover, struikrover. 2) misdadiger, snoodaard, booswicht.

Herders en schapen (2)

Wie niet door de deur ingaat in de schaapsstal, maar op een andere manier binnenklimt, die is een dief en moordenaar, Joh. 10:1b.

De *wolven* zijn zij, die de zielen [mensen] willen regeren met leringen, die ze uit hun eigen verstand of willekeur hebben gehaald en verzonnen. Ze zeggen de mensen dan voor, wat zij moeten doen of laten, als ze zalig willen worden, zoals de Schriftgeleerden en farizeeën leringen van mensen en godsdienstige werken instelden; in het pausdom is het de menigvuldige drek van zelfgekozen valse werken, godsdienst en monnikerij – om maar te zwijgen over de openlijke afgoderij en schandelijke bedriegerij van het aanroepen van dode heiligen, de aflaat, het vagevuur, enzovoort. Echter voor de wereld zijn het geen dieven en moordenaars, maar voortreffelijke, begaafde en heilzame predikers en leraars – totdat het Woord van Christus hen openbaar maakt en men erachter komt dat zij de zielen die hen volgen, jammerlijk verleiden en verderven.

Ze heten echter *dieven*, omdat ze ongemerkt binnensluipen en met aangename woorden (zoals Paulus zegt in Romeinen 16:18) – én met groot vertoon in de echte schaapskieren optreden; een bijzondere trouw en liefde van hun ziel voor alle mensen voorgeven; maar daarbij het kenteken hebben, waarbij Christus hen openbaar maakt, dat zij niet door de deur binnenkomen, maar op een andere manier binnenklimmen. Dat is, zoals Christus het Zelf uitlegt, vóór Hem (v. 8) en zonder Hem komen en niet Christus als de enige Zaligmaker en Herder prediken en aanwijzen.

[Crucigers Sommerpostille (Predigt des Jahres 1528?) Druck 1544, WA 21, 397 ff; WA 27, 181 ff, Röer]

LEZEN: ROMEINEN 16:17-27 (KERNTEKST VS. 18)

18 Want dezulken dienen onzen Heere Jezus Christus niet, ^emaar hun buik, en verleiden door schoonspreken en prijzen ^fde harten der eenvoudigen. e Filipp. 3:19. f Ez. 13:18.

Herders en schapen (3)

Wie niet door de deur ingaat in de schaapsstal, maar op een andere manier binnenklimt, die is een dief en moordenaar, Joh. 10:1b.

Deze schadelijke dieven en moordenaars [zoals Christus hen noemt] zijn altijd in de meerderheid geweest in de wereld. Ze kunnen zich niet anders gedragen, omdat ze buiten Christus zijn. De wereld wil zulke *wolfs-predikers* ook juist hebben en is niet beter waard, omdat zij Christus niet hoort of acht. Daarom is het geen wonder, dat de echte christenen en predikers in de minderheid zijn, en de valse kerk altijd in de meerderheid is. Dat geldt zowel voor de leraren als voor de leden [leerlingen] – die elkaar verleiden en verleid worden (2 Timotheüs 3:13). Mozes zegt (Deuteronomium 29:19): dat de dronkene de dorstige tot zich trekt, en naar het verderf voert. Maar Christus geeft hier aan de ware kerk deze troost, dat Zijn schaapjes zich voor zulke leraren hoeden en hen niet horen of volgen (v. 3) – zoals Hij hierna nog duidelijker zegt: ‘Mijn schapen horen Mijn stem, maar de stem van de vreemde horen zij niet’ (v. 5).

Het kan echter gebeuren dat de schapen eerst voor lange tijd door de dieven en moordenaars met een valse schijn bedrogen worden, zoals onder het pausdom is gebeurd, toen alle preekstoelen en kerken daarvan vol zijn geweest. De stem van Christus, de goede Herder, werd toen maar heel zelden gehoord. Zoals ook Christus dit tevoren heeft gezegd: dat zelfs de uitverkorenen, als dat mogelijk was, zouden verleid worden (Mattheüs 24:24). Maar toch zullen zij ten slotte eruit worden gered, zodat zij de stem van de goede Herder zullen horen en volgen.

[Crucigers Sommerpostille (Predigt des Jahres 1528?) Druck 1544, WA 21, 397 ff; WA 27, 181 ff, Rörer]

LEZEN: JOHANNES 10:1-11 (KERNTEKST VS. 5)

5 Maar een vreemde zullen zij geenszins volgen, maar zullen van hem vliden, overmits zij de stem der vreemden niet kennen.

Herders en schapen (4)

Wie niet door de deur ingaat in de schaapsstal, maar op een andere manier binnenklimt, die is een dief en moordenaar, Joh. 10:1b.

Daarna zijn er nog andere predikers [die Christus *deurwachters* noemt (v. 3)], die Gods gebod en wet prediken, verordeningen die zij niet zelf verzinnen, maar die uit de Schrift zijn genomen. Zoals er bij de Joden Schriftgeleerden of leraars der wet waren, tenminste voor zover ze bij Mozes en de Schrift bleven. Over hen zegt Christus: 'De Schriftgeleerden en farizeeën zitten op de stoel van Mozes. Daarom, alles wat zij u leren te houden, houd dat en doe het' (Mattheüs 23:2). Deze leer is op zichzelf niet tegen Christus. Echter als ze daarvoor gebruikt wordt, dat men de mensen leert op zichzelf te vertrouwen en door de werken der wet zalig te worden, dan zijn zulke leraars net zo goed dieven en moordenaars als de anderen. Want zij staan de schaapjes in de weg, zodat ze niet tot Christus kunnen komen.

Als echter deze prediking [van de wet] goed gebruikt en nuttig zal zijn, dan zal die vast niet komen van predikers die binnenklimmen in de schaapsstal, of van hen die het wagen herders te zijn zonder wettige roeping. Maar alleen van de echte deurwachters en dienaren van de ware Herder Christus, die de schapen er voor behoeden en bewaren, dat er geen vreemden in de schaapsstal binnendringen, die in de plaats van de echte herders treden. Dat is hun ambt. Wanneer nu de echte herder komt, dan laat de deurwachter hem binnen; hij weert de vreemde herders en doet de deur open voor de echte herder (v. 3).

[Crucigers Sommerpostille (Predigt des Jahres 1528?) Druck 1544, WA 21, 397 ff; WA 27, 181 ff, Rörer]

LEZEN: EZECHIËL 34 (KERNTEKST VS. 2)

2 Mensenkind, profeteer tegen de ^aherders Israëls, profeteer en zeg tot hen, tot de herders: Alzo zegt de Heere HEERE: Wee den herders Israëls die zichzelf weiden; zullen niet de herders de schapen weiden? ^a Jer. 23:1. ✓

Herders en schapen (5)

Wie niet door de deur ingaat in de schaapsstal, maar op een andere manier binnenklimt, die is een dief en moordenaar, Joh. 10:1b.

Deze echte herders zijn Johannes de dooper en alle profeten, en verder allen die Gods geboden recht prediken. Dat zijn geen dieven en moordenaars, maar dienstknechten van God en echte herders. Díé waken over de schaapsstal en doen de deur open voor de echte herder. Paulus schrijft aan de Galaten (3:23): Maar voordat het geloof kwam, werden wij onder de wet, als gevangenen, in bewaring gehouden tot het geloof dat geopenbaard zou worden. Idem (v. 24): ‘De wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij door het geloof zouden gerechtvaardigd worden.’ Want waar de wet zó wordt geleerd, dat zij de mens met Gods toorn en straf bedreigt – daar wordt deze mens uitwendig onder de tucht gehouden, zodat hij niet moedwillig en roekeloos wordt. Bovendien wordt hij inwendig door vrees en schrik gedreven, zodat hij zijn onvermogen en ellende voelt, en inziet dat hij zichzelf onmogelijk kan verlossen. Dat is met recht de stal vergrendelen en toesluiten, zodat de schapen niet in de nacht naar buiten lopen en gaan dwalen en zó in de muil van de wolf vallen.

Maar deze prediking en het werk van de deurwachter is voor de schapen nog niet genoeg, want als zij alleen zó bewaard blijven, dan zouden zij toch nog omkomen en van honger sterven. Daarom is het ook nodig dat de deurwachter opendoet voor de goede Herder, dat Hij zal komen en Zelf de schapen zal weiden. Want dat is de bedoeling van alles wat men predikt en leert in de kerk – anders had je helemaal geen deurwachters en predikers nodig!

[Crucigers Sommerpostille (Predigt des Jahres 1528?) Druck 1544, WA 21, 397 ff; WA 27, 181 ff, Röer]

LEZEN: GALATEN 3:19-29 (KERNTEKST VS. 23 EN 24)

23 Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden.

Herders en schapen (6)

Wie niet door de deur ingaat in de schaapsstal, maar op een andere manier binnenklimt, die is een dief en moordenaar, Joh. 10:1b.

Dán heb je de deur voor Christus geopend, als je de wet op deze manier predikt: God wil van je, dat je de [tien] geboden volkomen houdt – als je dat echter niet doet, dan ben je onderworpen aan het eeuwige oordeel (Galaten 3:10) – en wanneer je ze ook hield, zoveel als mogelijk was, dan moet je toch weten, dat je daardoor voor God niet rechtvaardig en zalig wordt. Want je kunt de geboden nooit vervullen, zoals je schuldig [verplicht] bent – en of je ze ook werkelijk alle zou vervullen, dan had je daarmee nog niet verdiend, dat God je meer zou geven, dan Hij je al gegeven heeft. Want het is waar wat Christus zegt (Lukas 17:10): ‘Wanneer u alles gedaan hebt, wat u bevolen is, zeg dan: Wij zijn onnutte dienstknechten, we hebben slechts gedaan, wat we schuldig waren te doen.’

Daarom moet je eerst en boven alles de Heere Christus hebben als de goede Herder, Die je geeft uit Zijn volheid en rijkdom; dat je door Hem gevoed, geweid en gezaligd wordt. Als je zó predikt, dan heb je de prediking van wet en Evangelie goed uitgericht en de prediking van de werken [der wet] op de juiste manier onderscheiden van de prediking van het geloof. Namelijk dat men de wet wél moet houden, maar daarop toch niet moet vertrouwen. Het geloof moet zich alleen houden en vertroosten met de weide van Christus. En wel zó, dat je de werken op het oordeel van de wet, en het geloof op de genade in Christus gericht laat zijn.

[Crucigers Sommerpostille (Predigt des Jahres 1528?) Druck 1544, WA 21, 397 ff; WA 27, 181 ff, Rörer]

LEZEN: GALATEN 3:1-18 (KERNTEKST VS. 10)

10 Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: ^dVervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen. d Deut. 27:26. ✓

Herders en schapen (7)

Wie niet door de deur ingaat in de schaapsstal, maar op een andere manier binnenklimt, die is een dief en moordenaar, Joh. 10:1b.

Als nu door de prediking van de wet de deur voor de Herder [Christus] geopend is, en Hij binnenkomt, dan ontvangen de schapen troost en hulp, zoals Christus zegt: 'Ik ben gekomen, opdat zij het leven en overvloed hebben' (v. 10). Want als Christus hen Zelf voorgaat, bestuurt, weidt en verzorgt en onderhoudt door Zijn Woord en ook door de kracht van de Heilige Geest in hen werkt – dan zullen zij dagelijks toenemen, rijker worden in verstand, sterker in geloof en geduldiger in het lijden. Daarbij zullen zij ook goede vruchten voortbrengen: hun naasten onderwijzen, dienen en helpen. Want zó gaat het altijd in de christenheid met het ambt en werk van de Herder: dat Hij Zijn Eigen schapen aanneemt en alles voor hen doet – maar alleen door Zijn stem, dat is, door het uitwendige [hoorbare] Woord en de prediking.

Daarom noemt Hij Zichzelf ook de Deur, waardoor de schapen uitgaan en ingaan (v. 9). Dit doet Hij, zoals Hijzelf de Herder is, óók door Woord en prediking, waardoor Hij tot ons komt en waardoor Hij wordt gekend. Zó werkt Christus óók het geloof in onze harten, waardoor Zijn kracht en werk gevoeld worden, en Hij in ons woont en werkt – en wij geheel ín Hem gevonden worden in ons leven en in onze werken, zodat alles alleen uit en door het geloof in Christus is; dat wij alleen omwille van Hem voor God welgevallig zijn en wij ons met niets anders vertroosten en op niets anders ons vertrouwen stellen.

[Crucigers Sommerpostille (Predigt des Jahres 1528?) Druck 1544, WA 21, 397 ff; WA 27, 181 ff, Rörer]

Herders en schapen (8)

Wie niet door de deur ingaat in de schaapsstal, maar op een andere manier binnenklimt, die is een dief en moordenaar, Joh. 10:1b.

Zoals Christus over het ambt heeft gesproken, dat Hij bekleedt, zo spreekt Hij ook over Zijn schaapjes, hoe zij zich in Zijn Rijk gedragen. Namelijk, wanneer de deur voor Hem geopend is [door de prediking van de wet], dan horen zij spoedig Zijn stem en leren die kennen. Want het is de goede, troostrijke en vrolijke stem, waardoor zij verlost van schrik en vrees, in vrijheid komen – en nu van God in Christus alle genade en troost kunnen verwachten. Wanneer zij eenmaal de Herder hebben aangenomen, dan houden ze zich met alle vertrouwen alleen aan Hem en horen geen andere stem [leer]. Want ze hebben, volgens de geaardheid van schapen, zeer gevoelige oortjes en hebben spoedig de stem van de Herder leren kennen en die leren onderscheiden van alle andere stemmen; zodat ze nu niet meer bedrogen worden door allerlei anderen die zich voor herders uitgeven.

Ze hebben nu immers de ondervinding van hun eigen geweten en het getuigenis van de Heilige Geest in hun hart, zodat geen andere leer en geen ander woord hun hart kan vertroosten; alleen deze Herder Christus kan dit vertrouwen en aanroepen van God in hun harten werken en geven. Daarom verlaten zij zich daarop zonder wankelen of twijfelen en kijken er niet naar wat anderen leren of doen of wat de wereld aanneemt of de concilies besluiten. Wanneer er verder geen mens op aarde zou zijn, die het met hen hield, dan zijn zij toch zeker van de onbedrieglijke stem van hun Herder.

[Crucigers Sommerpostille (Predigt des Jahres 1528?) Druck 1544, WA 21, 397 ff; WA 27, 181 ff, Rörer]

LEZEN: PSALM 116 (KERNTEKST VS. 1)

1 IK heb lief, want de HEERE hoort mijn stem, mijn smekingen.

Herders en schapen (9)

Wie niet door de deur ingaat in de schaapsstal, maar op een andere manier binnenklimt, die is een dief en moordenaar, Joh. 10:1b.

Wat betekent het dat Christus verder zegt (v. 3): ‘En Hij roept Zijn schapen bij name en leidt ze naar buiten?’ Allen horen dezelfde stem van Christus, dat is, de prediking van het Evangelie, over één geloof, doop, hoop en zaligheid. Dat bezitten allen in gelijke mate, en niemand van hen heeft meer daarvan dan een ander. De genade die Maria Magdalena heeft, is dezelfde als die van de maagd Maria; en die van Petrus is dezelfde als die van de moordenaar [aan het kruis]. Maar er is wel onderscheid als Christus in het bijzonder Zijn schapen – die allen dezelfde genade hebben – begint bij name te roepen, zoals de herder ieder schaap kent of noemt, de ene heet bruintje en de ander heet zwartje, of hoe hij dan ook wil.

Zó heeft Hij aan ieder Zijn bijzondere gaven geschonken: de één met een sterker geloof, de ander weer met een groter verstand; de gave der profetie en om de Schrift uit te leggen, te prediken en om anderen te regeren. Idem: de één heeft meer kracht nodig om een groot werk te doen, dan een de ander; de één moet veel lijden, de ander weinig. Door Paulus heeft Christus het Evangelie meer uitgebreid dan door anderen. Idem: Petrus is anders geleid en geroepen om te lijden, dan Johannes. Zó zijn er in het Rijk van Christus vele gaven, werken en manieren van lijden aan een ieder in zijn mate en roeping toebedeeld. Maar toch hebben alle schaapjes van Christus gemeenschap aan al Zijn genadegoederen en is de één Hem net zo lief als de ander.

[Crucigers Sommerpostille (Predigt des Jahres 1528?) Druck 1544, WA 21, 397 ff; WA 27, 181 ff, Rörer]

LEZEN: 2 KORINTHE 1:1-7 (KERNTEKST VS. 7)

7 En onze hoop van u is vast, als die weten dat, gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden, *gij* ook also *gemeenschap hebt* aan de vertroosting.

Herders en schapen (10)

Wie niet door de deur ingaat in de schaapsstal, maar op een andere manier binnenklimt, die is een dief en moordenaar, Joh. 10:1b.

Verder zegt Christus: 'En wanneer hij de schapen heeft uitgelaten, gaat hij vóór hen uit' (v. 4). Dat uitlaten of uitleiden is – zoals ik eerder aangeroerd heb – hen in de christelijke vrijheid brengen. Ze zijn nu verlost en bevrijd, en niet meer zoals te voren opgesloten en gevangen onder de benauwende dwang en vrees van de wet en het Goddelijke gericht – maar nu zijn ze onder het zoete genaderijk van Christus, waar ze vrolijk mogen weiden en grazen. Hiervan zegt Paulus in Romeinen 6 (v. 14): 'U bent niet meer onder de wet, maar onder de genade.' Idem: in Galaten 3 (v. 25): 'Nu het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder de tuchtmeester.'

Dit is echter niet zo'n vrijheid, dat de schapen nu voortaan zonder de hoede van de Herder mogen gaan dwalen in hun eigen gekozen wegen – óf dat een christen alles mag doen waar zijn vlees zin in heeft. Nu zijn ze echter veilig voor de schrik en vrees van de wolf, de dief en de moordenaar en mogen zij met lust en liefde hun Herder volgen, waarheen Hij hen ook leidt en brengt – want ze weten dat Hij hen voorspreekt en vriendelijk regeert. De wet mag hen niet meer beschuldigen en veroordelen, hoewel ze ook naar het vlees nog zwak zijn en de wet niet volkomen kunnen houden – zoals Paulus zegt: 'Zo is er dan nu niets verdoemelijks aan degenen die in Christus Jezus zijn' (Romeinen 8:1). Idem (v. 33 vv): 'Wie wil de uitverkorenen van God beschuldigen?', enzovoort.

[Crucigers Sommerpostille (Predigt des Jahres 1528?) Druck 1544, WA 21, 397 ff; WA 27, 181 ff, Röer]

LEZEN: ROMEINEN 8:28-39 (KERNTEKST VS. 33 en 34)

33 Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? ^sGod is het Die rechtvaardig maakt. s Jes. 50:8. ✓

34 Wie is het die verdoemt? Christus is het Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is, ^tDie ook voor ons bidt.

Herders en schapen (11)

Wie niet door de deur ingaat in de schaapsstal, maar op een andere manier binnenklimt, die is een dief en moordenaar, Joh. 10:1b.

Christus zegt niet alleen dat de herder vóór de schapen uitgaat, maar ook dat de schapen hem *volgen* (v. 4). Ook daar moeten we met aandacht op letten! Het gaat hier over het christelijke leven bij deze Herder, waarbij Hij hen altijd regeert, leidt en de weg wijst – zodat zij niet alleen bij Hem blijven in de vrijheid van het geloof, maar nu ook ín dit geloof zelf lopen en Hem volgen in Zijn gehoorzaamheid en goede werken. Want dit is het voorbeeld waarvan Petrus spreekt in zijn eerste brief: ‘Christus heeft ons een voorbeeld nagelaten, opdat u Zijn voetstappen zou navolgen’ (1:21). En Christus zegt Zelf: ‘Want een voorbeeld heb Ik u gegeven, opdat u doet, zoals Ik u gedaan heb’ (Johannes 13:15).

Het is dus niet de bedoeling van Christus’ Rijk dat we nu alles mogen doen waar ons vlees zin in heeft. We zijn uit de gevangenis van de wet verlost, waarin we nóóit van harte iets goeds konden doen. Nú echter mogen we vrolijk en met een goed geweten in ons leven en in onze werken Christus volgen – een ieder, zoals Christus hem roept en bekwaam maakt en als een instrument in Zijn hand wil gebruiken.

Dit volgen van Christus houdt in, dat ons hele leven en al onze werken niet alleen staan ín geloof, maar ook een voortdurende oefening zijn ván het geloof. Dat is, dat wij door het geloof weten, dat omwille van deze Herder ons leven en werk God behaagt, ondanks dat alles wat wij doen, maar gebrekkig en onvolkomen is.

[Crucigers Sommerpostille (Predigt des Jahres 1528?) Druck 1544, WA 21, 397 ff; WA 27, 181 ff, Rörer]

LEZEN: EFEZE 2:1-10 (KERNTEKST VS. 10)

10 Want wij zijn Zijn maaksel, ^hgeschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen. ^h 2 Kor. 5:17. Ef. 1:4; 4:24. Tit. 2:14. ✓

Herders en schapen (12)

Wie niet door de deur ingaat in de schaapsstal, maar op een andere manier binnenklimt, die is een dief en moordenaar, Joh. 10:1b

Verder lezen wij dat Christus zegt: dat de schapen de stem van de herder kennen; een vreemde niet volgen, maar van hem vluchten, omdat ze de stem van de vreemde niet kennen (v. 4, 5). Dat wil zeggen: ze weten nu duidelijk onderscheid te maken tussen wat de goede leer, het goede geloof en het goede leven is, én wat dat alles niet is. Want ze hebben de regel van het Woord, die hen leert om alleen aan de stem van de Herder te hangen.

Overeenkomstig daarmee kunnen zij alles oordelen wat men hun predikt en voorstelt. Ze slaan op de vlucht voor ieder die hen wat anders wil onderwijzen en voorstellen. Daarom zijn ze bij hun Herder veilig bewaard – ze worden daar niet bedrogen of verleid, en ze zijn verstandige, wel bewaarde en zalige schapjes.

Kijk, hoe prachtig deze gelijkenis Christus en Zijn schapjes voor ons afschildert. Nu kunnen we gelijk ook goed zien, hoe het in het Rijk van Christus toegaat en wat wij van Hem ontvangen en hoe nauwkeurig dit alles toont, wat en hoe men in de kerk moet onderwijzen over wet, geloof en werken. Maar daarvan begrijpen de farizeeën en dergelijke blinde leiders en valse heiligen niets, zoals Johannes hier ook zegt: ‘Maar zij verstonden niet wat het was, dat Hij tot hen sprak’ (v. 6).

[Crucigers Sommerpostille (Predigt des Jahres 1528?) Druck 1544, WA 21, 397 ff; WA 27, 181 ff, Rörer]

LEZEN: 1 KORINTHE 2:6-16 (KERNTEKST VS. 14)

14 Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden.

Herders en schapen (13)

Wie niet door de deur ingaat in de schaapsstal, maar op een andere manier binnenklimt, die is een dief en moordenaar, Joh. 10:1b.

Hoewel Christus alles zelfs met heldere woorden uitlegt, begrijpen ze er toch niets van. Want ze willen deze dingen alleen volgens hun verstand oordelen, dat niet anders wil horen, dan de leer der wet over doen en laten; en de vervulling daarvan in zichzelf zoekt. Paulus zegt daarover: 'Ze zoeken hun eigengerechtigheid op te richten, en zijn daarom de gerechtigheid, die voor God geldt niet onderworpen' (Romeinen 10:3). Wanneer ze de prediking van onze zaligheid horen, dat ons leven alleen Christus is en zonder Hem geen waarde heeft, dan beginnen ze te lasteren, net als ze deden bij Christus: 'Hij heeft de duivel en is onzinnig; wat hoort u naar Hem (v. 20)? Zó maken ze ook nu de leer van het geloof uit voor *ketterij* en zeggen, dat wij de goede werken verbieden. Ze laten daarmee duidelijk hun blindheid zien: dat ze niet weten, wat Christus, geloof of goede werken zijn.

Wij echter, die deze dingen door Gods genade wel verstaan, moeten uit dit Evangelie leren dat in de christenheid, niets zal geleerd worden, dan alleen deze enige Herder Christus – én dat iedereen zich moet hoeden voor alles wat niet op Hem alleen wijst; dat is: voor alles waarmee men de gewetens wil leren en vertroosten of iets wil opleggen en gebieden als nodig te houden buiten het geloof in Christus. Daarom noemt Christus Zichzelf de Deur, waardoor je uit en in moet gaan: 'Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen: Hem zij eer in eeuwigheid!' (Romeinen 11:36).

[Crucigers Sommerpostille (Predigt des Jahres 1528?) Druck 1544, WA 21, 397 ff; WA 27, 181 ff, Rörer]

LEZEN: ROMEINEN 11:25-36 (KERNTEKST VS. 36)

36 ^vWant uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Hem *zij* de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen. v Spr. 16:4. 1 Kor. 8:6. ^v

Herders en schapen (14)

Wie niet door de deur ingaat in de schaapsstal, maar op een andere manier binnenklimt, die is een dief en moordenaar, Joh. 10:1b

Het andere is, dat alle christenen macht en recht hebben alle leringen te oordelen en zich van valse leraren en bisschoppen af te zonderen en die niet te gehoorzamen. Want hier hoor je, wat Christus zegt: 'Mijn schapen horen Mijn stem, maar een vreemde horen zij niet en volgen hem niet, maar vluchten voor hem, want zij kennen zijn stem niet' (v. 5). Want dat zij over zulke zaken kunnen oordelen, daarvoor hebben ze de regel – zoals gezegd – uit deze woorden van Christus: dat allen die Christus niet prediken, dieven en moordenaars zijn (v. 1). Daarmee is reeds het oordeel over hen geveld, zodat er geen verder vonnis nodig is, dan dit, dat door Christus is uitgesproken. Zodoende zijn zij [de schapen] verplicht dit vonnis te volgen en overeenkomstig daarmee, deze dieven en moordenaars te meiden en te vliden – wie het ook zijn, en hoe machtig en hoevelen het ook zijn.

Hiermee zijn reeds allen uit hun ambt en macht ontzet, die de kerk willen regeren, niet met de woorden van Christus, maar door hun eigen geboden voor te stellen en van de mensen te vorderen. De mensen moeten hen immers als bisschoppen, die in een ordelijke regering der kerk zitten, gehoorzamen. Andersom zijn de schapen van Christus verplicht om het oordeel van Christus te volgen, door zulke afgezette, ja ook veroordeelde en uitgebannen leraars van de kerk van Christus, voor vervloekt te houden en te ontvluchten. Ook zullen zij zich dit oordeel en deze macht, als ze vrome en trouwe schaapjes van Christus willen blijven, niet laten ontnemen.

[Crucigers Sommerpostille (Predigt des Jahres 1528?) Druck 1544, WA 21, 397 ff; WA 27, 181 ff, Röer]

LEZEN: 2 JOHANNES (KERNTEKST VS. 10)

10 ^eIndien iemand tot ulieden komt en deze leer niet brengt, ontvangt hem niet in huis, en zegt tot hem niet: Zijt gegroet. e Rom. 16:17. 2 Tim. 3:5. Tit. 3:10. ✓